

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Festa populo Christiano indicta quæ sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

potest mercenariè in festo fieri, nec per hoc redditur seruire: vt in commentariis super secunda secundæ quæst. cxxii. diffusè declarauimus, vbi latius de festorum obseruatione differuimus. Quintum est quòd licet cum abstinentia à seruilibus solius Missæ cultus sufficiat in festo ad euitandum mortale peccatum, tenentur tamè fideles diem expendere in diuinis laudibus, saltem eundo ad prædicationem & ad vespèras. vnde qui festos dies post Missam vanè consumunt ludendo, iocando, otioseque vagando aut venando, spectaculis intendendo, & huiusmodi, licet ex ipsis operibus, vtpote non seruilibus, mortale non incurrant: ex omissione tamen diuini cultus ad quem festa instituta sunt, grauitèr peccant: quia non reddunt quæ sunt Dei Deo: & quia quantum in se est, ridiculo exponunt Christiana fest: iuxta illud: Viderunt eam hostes & deriserunt sabbata eius. Et hoc præcipuè tangit viros graues, & maiores, & dominos, cæteri nanque eos imitantur.

Festa populo Christiano indicta quæ sint.

Quæ sint festa ab omni Christiano populo seruanda, ex consuetudine discerne, Nam certa quidem sunt omnium dierum dominicarū, Natalis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis cum duobus diebus seq. Ascensionisq; Domini, ac Pentecostes cum duobus sequentibus diebus, & corporis Christi, quatuor solennitatum beatæ Mariæ semper virginis. Purificationis, Annūtiationis, Assumptionis, & Natiuitatis: natiuitatis Ioannis Baptistæ, duodecim Apostolorum quò ad festa principalia (quod dicimus propter festa eorum secundaria: vt cathedra Petri, & similia) martyrum duorū Stephani & Laurentii & festiuitatis omnium sanctorū & Inuētionis sanctæ Crucis. De festis verò sanctorū Angelorum,

300 Filij peccata.

& præcipuè in Septembris fine : de sancto Martino, Siluestro, ac Innocentibus, & similiter de dedicatione Ecclesiæ, & quibuscunque aliis potest conformare se quisque consuetudini patriæ. Quod ideo dixerim, quia non videntur prædicta ubique seruari, quamuis præcepta dicantur.

Consuetudo in festorum obseruatione seruanda est.

Circa principium & finem festorum, patriæ consuetudo seruetur, ita vt licet communiter festum celebretur de vespera in vesperam: si tamen ars aliqua (puta sutoria aut tonsoria) consueuit à media nocte in mediam noctem celebrare, seruari potest huiusmodi consuetudo: habetur enim pro approbata patriæ consuetudine quantum ad illas artes quæ sic consueuerunt absque Prælatorum reprehensione celebrare festa.

Filius potest tripliciter in parentes peccare.

Filii peccata peculiaria sunt tria. Primum est irreuerentia parentum, quæ si notabilis esset iniuriando, irridendo aut operando, peccatum proculdubio mortale impietatis est. Secundum est, inobedientia quò ad illa in quibus filius subiicitur patri: subiicitur autem & quò ad domesticam gubernationem, & morum instructionem: est enim pater ex naturæ autore gubernator & instructor filiorum & domus, & ideo inobedientiæ crimen filius incurreret paterna præcepta contemnens. Tertium est ommissio subuentionis: & hoc in casu necessitatis: quoniam pater tenetur sustentare filium, & non econtrario, nisi in casu necessitatis: in quo filius peccat plusquam mortaliter non subueniendo patri indigenti, iuxta vires prouidendo illi de necessariis. Impietatis enim hæc omnia crimina sunt: quia pietas parentibus cultum obsequiumque